

nogle Ministerier, der slet ikke tilføje nogen Anmærkning til deres Regnskaber, medens andre tage en hel Del med. Nogle af Anmærkningerne gøre Indtryk af, at de ere komne med, fordi Ministeren har Lyst til at faa dem med, andre fordi Finansudvalget har fordret det, men at finde Princip i den Maade, hvorpaa Regnskabsanmærkningerne ere affattede, tror jeg vil blive ganske overordentlig vanskeligt. Hvis man imidlertid indrettede sig med Finansregnskabet som med Finansloven, nemlig trykte det virkelige Regnskab for sig og Anmærkningerne for sig, vilde man have en ganske udmærket Lejlighed til at optage Regnskabsoversigterne, og Ministeriet vilde have den Glæde, at dets Arbejde kom til Nytte, thi Regnskabsoversigten kan næsten ikke komme til at gøre nogen som helst Nytte nu, naar den kommer et Aar senere, end det var nødvendigt. Hvis Regnskabsoversigten kom samtidig med Statsregnskabet og i Sammenhæng med Anmærkningerne til Statsregnskabet som en Bog for sig selv, saa vilde Finansudvalget kunne faa udmærket Gavn af disse Regnskabsoversigter, som det nu ikke kan benytte, fordi de komme et Aar for sent. Der var dog en Mulighed for ad den Vej at imødekomme Landstinget og begrænse Statsrevisorernes Betækning, fordi det følger af sig selv, at hvis Regnskabsoversigterne findes i Anmærkningerne, hvor de ogsaa ganske naturlig høre hjemme, vilde Statsrevisionen ikke fylde sin Betækning med dem. Men samtidig vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at denne Forandring i Statsrevisorernes Betækning kan naturligvis ikke indtræde, medmindre der sker en Forandring med Hensyn til Regnskabet, og man maa sikkert sige, at Anmærkningerne til Statsregnskabet ogsaa lide af andre Mangler end den, at man ikke kan faa Øje for det principale Synspunkt, ud fra hvilket det er affattet. Af disse maa jeg særlig ganske kort omtale Specifikationerne, der findes i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget. Det var jo rimeligt, om der gjordes Regnskab for dem i Anmærkningerne til Finansregnskabet. Saaledes som Forholdet er, betragtet fra vort konstitutionelle Livs Begyndelse, have Specifikationerne i Finanslovens Anmærkninger en bindende Betydning. Ikke desmindre aflægges der ikke Regnskab for dem. Det er dog en Forandring, som maa kunne stilles med Billighed, at Regnskabsaflæggelsen gaar lige saa dybt som Bevillingsansøgningen, og naar man vil binde den bevilgende Myndighed

gennem Specifikationen i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, saa bør man jo ogsaa gøre Regnskab for den Maade, hvorpaa man har benyttet Bevillingerne. Derfor tror jeg, det er rigtigt, naar Flertallet i Udvalget har henstillet, at Finansregnskabs Anmærkninger komme til at indeholde et Regnskab vedrørende de forskellige Specifikationer, der findes i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget. Man kunde jo ganske vist sige, at det behøves ikke med den nøjagtige detaillerede Regnskabsaflæggelse, naar der ikke findes nogen Afvigelse mellem Bevillingen og Regnskabet. Men noget saadant kan ikke fritage for, at der bør gives en nærmere Forklaring, og i hvert Tilfælde vil et saadant Regnskab, ordnet paa den Maade, jeg har antydet, være til stor Nytte ikke blot for Finansudvalget, men ogsaa for Tingets øvrige Medlemmer. Jeg tror som sagt ved disse Bemærkninger at have vist positivt, at Folketingets Udvalg ikke har noget imod at tage Hensyn til det fra Landstingsudvalgets Flertal fremsatte Ønske, men selvfølgelig maa jeg vedblivende hævde, ligesom i de tidligere Aar, at den vigtigste og bedste Maade at faa den Sag ordnet paa er ikke at føre Debatter gennem Udvalgsbetænkninger fra de to Tings Side, men det vil være den, at de to Tings Udvalg træde sammen og se at blive enige om denne Sag. Men disse Bemærkninger, som vedrøre Regnskabs Anmærkninger, saavel med Hensyn til Regnskabsoversigtens Optagelse som med Hensyn til Regnskabet over Specifikationerne, vil jeg dog tillige ogsaa henstille til den ærede Finansminister. Af de Oplysninger, der findes i Betækningen, skal jeg særlig tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, hvad der vedrører Skoveffekter; men da dette gentagne Gange har været omtalt her i Tinget, skal jeg ikke atter nærmere omtale dette Spørgsmaal. Endvidere skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa Oplysningerne om Varetægtsfængslet, hvor det viser sig, at de fleste, der have faaet Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel, ere Folk, som ere satte i Varetægtsfængsel af vore Brandkommissioner. Endelig skal jeg blot fremhæve en eneste Ting, nemlig at der i Betænkningens pag. 130 findes noget, der hedder Godtgørelse til overbebyrdede Konsuler. Af disse overbebyrdede Konsuler viser det sig, at Konsulen i Melbourne er overbebyrdet til en Værdi af 300 Kr., Konsulen i St. Francisko er overbebyrdet til et Beløb af 700 Kr., Konsulen i Auckland til et Beløb af 400